

Εἰς ἀγαμέμνονα
Ἐλλάδ' ὄνναετῆρες ἀμεμφέες ἡγεμονῆες,
Μηκέτι πρὸς φέροιτε γυναιξὶ δολοφρονέσσης.
Θηλυτέρη μ' ἐδάμασε, τὸν δ' ἔκτανε δήϊος ἔκλωρ.

Εἰς Δένδρα, κεφ. κ.

Ἀντιπατροῦ, οἴῳ, Πλατωνοῦ.
Εἰνοδίω καρύω με παρερχομένοις ἐφύτθουσαν
Παισὶ λιθοβλήτου πάγιον εὐστοχίης.
Πάντες δ' ἀκρεμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὄροδάμνους
Κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
Δένδρεσιν εὐκάρποις εὐδὲν πλέον. ἢ γὰρ ἔγωγος
Δυσδαίμων δὴ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρπιφόρου;

Καλλιπιοῦ.

Ἡ πάρος ἔνδρυμοῖσι νόθης ζείδωρος ὀπίρης
Ἀχχάς, θηροβότου πρέμνον ἐρημοσιώης,
Οθνεῖοις ὅλοισι μετέμφυτος, ἡμερὰ θάλλω,
Οὐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρος.
Πολλὴ σοι φυτοεργέ πόνου χάρις· εἴνεκα σείο
Ἀχχάς ἔνδρυμοῖσι δένδρεσιν ἐγγράφου.

Λεωνιδίου.

Μὴ μέμψῃ ἀπέπειρον αἰὲς θάλλουσαν ὀπίρην,
Ἀχχάδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βροτομένην.
Ὅπως γὰρ κλάδοισι πεπύνηται, ἄλλ' ὑφέλη.
Ὅπως δ' ὠμὰ μνήξῃ, μητρὶ πεικρέμαται.

Φιλίππου